



## זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
20:15	19:38	18:37	
20:19	19:41	18:35	ירושלים
20:15	19:38	18:37	חיפה

## שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה



הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש התיבה המוסדות

## סגולה לפרנסה

שלשה סיפורי צדיקים שהמספרם בשבת הגדול מובטח לו שפע גדול

## שתקת? הרווחת!

בפרשת השבוע שלנו, רמוז רגע מרומם כזה. לאחר הקמת המשכן, מגיע הרגע המכונן בו אהרן הכהן הגדול נדרש לגשת אל המזבח ולהתחיל להקריב בו קרבנות. אלא שאהרן מתקשה לעשות זאת, שכן אנשי ה'ערב רב' זוכרים את חלקו במעשה העגל, ומביישים אותו ועולבים בו: היתכן שאדם שעמד ורקד לפני העגל המשוקץ - יגש להקריב קרבנות לפני ה'?

אהרן הכהן עומד בוש ונכלם, סופג את הביזיונות שאנשי ה'ערב רב' מטיחים בו, ואינו ניגש למזבח. משה רבינו מביט ורואה, ומורה לאהרן להתקרב אל המזבח ולהתחיל בעבודת הקודש, וכשהוא מבין כי אהרן מתבייש, הוא משיב ואומר לו כדלהלן: 'למה אתה בוש? לך נבחרתי!'

ובמילותיו אלה של משה, גילה הרה"ק רבי מרדכי מנדבורנה זי"ע ביאור מדהים: משה רבינו אומר כביכול לאהרן הכהן: 'למה אתה נכלם מהבושה? הלא בזכותה, בגלל שאתה מקבל את הבושה, בגלל שאתה סופג ביזיונות באהבה, הרי בדיוק בשל כך נבחרת לשמש ככהן גדול! בשכר הביזיונות המוטחים בך - זכית למעמד כה נשגב ונעלה!'

את רגעי הביזיונות האלו כולנו חווים מעת לעת. פעם בבית הכנסת - כשמישהו מזלזל בנו או במעמדנו, פעם בין השכנים, פעם בין החברים, ולא מעט פעמים - גם בתוך הבית פנימה, בין בני המשפחה. המחשבה הראשונית היא להגיב, לתקוף בחזרה, להשיב מנה אחת אפיים, או למצער - להיעלב ולעזוב את המקום בחרי אף, מתוך כעס ועצב.

אבל, ורצוי שנשנן זאת היטב כדי שנזכור ברגע האמת, הרבה יותר כדאי - פשוט לשתוק, לקבל את הביזיונות באהבה, מתוך אמונה שהביזיונות הללו נגזרו מלמעלה, והם נושאים בחובם הזדמנות שאסור להחמיץ.

(הרב אשר קובלסקי)

כמלך בגדוד ומנהגו שכשהגיע ל"דיינו" אומר חרוז אחד וכל המסובים עונים אחריו "דיינו". ובעת שעמד המלך מאחורי החלון אמר היהודי את החרוזים של דינו, ושמו של הכומר היה "דייני" ואמר המלך הנה עכשיו עושה היהודי חקירה מי גנב טבעת המלך וכולם אומרים "דייני" והבין המלך שהכומר דייני הוא גנב הטבעת וצוה המלך לאסור את הכומר ולהכותו עד שיודה וכך היה שהודה שגנב את הטבעת והמלך נתן ליהודי הון רב וזכה לכבוד את כל חג הפסח.

**מעשה השלישי:** היה יהודי אחד שעבד אצל פריץ. פעם אחת התפאר הפריץ ואמר ליהודי נכון הדבר שאם לא הייתי נותן לך פרנסה היית גווע ברעב ח"ו. היהודי היה ירא שמים וענה: מה אתה אומר אתה מפרנס אותי הלא יש אל בשמים והוא זן ומפרנס לכל הברואים ואותי ג"כ, ואם הפריץ לא יהיה השליח יתן לי ה' ע"י שליח אחר. כששמע הפריץ תשובתו של היהודי חרה לו מאד וציווה ליהודי שיעזוב מיד את מקומו ולא יתן לו שוב עבודה. היה זה לפני חג הפסח והיהודי היה עני ולא היה לו במה להכין צרכי חג. לפריץ היה אוצר מטבעות זהב והיה נוהג להיכנס לאוצרו לנקות את המטבעות מחלודה ברוק שבפיו, ולפריץ היה קוף וכשנכנס הפריץ לאוצרו לנקות את המטבעות לקח עמו הקוף. והקוף ראה איך שהפריץ מנקה המטבעות ברוק שבפיו וחשב שהפריץ אוכל מהמטבעות של זהב אח"כ ירד הקוף לבד לאוצר והתחיל לאכול מהמטבעות עד שנתמלא כרסו במטבעות ונפל פגור. כשראה הפריץ שהקוף מת צוה למשרתו שיזרוק הנבלה לבית היהודי, וכשזרקו את הקוף בביתו של היהודי נקרע בטנו ונפל ממנו הרבה מטבעות של זהב והיה ליהודי צרכי פסח בהרחבה גדולה. לביל הפסח שלח הפריץ את משרתו לבית היהודי לראות אם יש לו מה לאכול ומשרתו הגיע בחזרה ואמר שיש ליהודי כל טוב אז שלח לקרוא את היהודי ושאל אותו מאין היה לו מעות להכין צרכי פסח סיפר לו היהודי איך שזרקו לו חיה בביתו וממנה נפלה מטבעות של זהב אז אמר הפריץ עתה ידעתי שהש"ת זן ומפרנס לכל. שנזכה לחג פסח כשר ושמח!

והגים לספר שלשה סיפורי מופת בשבת שלפני חג הפסח, וידוע שיש בהם סגולה גדולה למי שמספרם מובטח לו שיהיה לו כל צרכי חג הפסח בהרחבה גדולה. וידוע שהמגיד הקדוש מקאזניץ זי"ע א"א סיפר לפני פסח אלו הג' סיפורים ואמר שמשוגלים להשפיע לפני ישראל צרכי פסח בהרחבה. **מעשה הראשון:** היה יהודי שעשה לפני חג הפסח חבית יין שרף ונסע למכור את הי"ש (יין שרף) ועבר עם החבית את הגבול בין מדינה למדינה ותפסו אותו שומרי הגבול ולקחו ממנו את החבית כי היה אסור לפי חוקי המדינה לסחור עם יי"ש מבלי רשיון מיוחד. נסע היהודי תיכף להרבי רבי אלימלך זי"ע א"א ובכה מאד שלקחו ממנו החבית יי"ש. אמר לו הרב שילך ויאמר לשומרי הגבול שיטעמו מהחבית יי"ש ויראו שזה חבית מים ולא יי"ש. וכן עשה היהודי, ואמר לשומרי הגבול לטעום מהחבית וראו שהיא מלאה מים ולא יי"ש ונתנו לו בחזרה החבית. והיהודי חזר שוב לרב ובכה לפניו שהחבית יי"ש היינה מקור הכנסה עבורו לצורכי פסח ועכשיו החבית יי"ש מלאה מים. אז אמר לו הרב שיטעמו ויראה שהחבית מלאה יי"ש וכן היה שהחבית מים נהפך שוב ליי"ש והיה ליהודי צרכי פסח בהרחבה גדולה.

**מעשה השני:** היה מלך שאבדה לו הטבעת וציווה לחפש הטבעת ומי שקיבל על עצמו לחפש נתן לו המלך הרבה מעות שיהיה לו אפשרות לחפשה. היה שם יהודי עני ואביון ולא היה לו במה להכין צרכי חג הפסח אמרה לו אשתו תלך ותאמר שאתה גם כן רוצה לחפש והמלך יתן לך מעות וזוה המעות יהא לנו במה להכין צרכי חג הפסח, ונראה בעינינו עצת אשתו. הלך למלך ואמר לו שהוא רוצה ג"כ לחפש טבעתו והמלך נתן לו מעות וכך היהודי הכין בזה המעות צרכי פסח בהרחבה גדולה והיהודי היה מכניס הרבה אורחים. אחד מיועצי המלך היה כומר רשע שונא ישראל מובהק, ולא היה יכול לסבול איך היהודי הנ"ל רימה את המלך והוציא ממנו מעות. הלך הכומר לביל חג הפסח מאחורי חלון היהודי וכראותו איך שאוכל ושותה ואינו עוסק כלל בחיפוש טבעת המלך הלך הכומר למלך ואמר לו אתה חושב שהיהודי מחפש הטבעת הנה אראה למלך מה עשה היהודי במעות שנתן לו המלך. המלך הלך עם הכומר עד ביתו של היהודי ועמדו מאחורי החלון והסתכלו בפנים וראו האין שהיהודי יושב



מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

**ההקדשה השבועית**

הוציאם הם אהם לתקיים אלפי טעמים לצד המרשף להצלחתם אז לעיני קירובם! התקשרו עכשיו: 05-04-205-04-04

**לירושלמי**  
יידן חיה בת הדס יוסי בן הלן צורי בן רחל דייה בת חוה

**לירושלמי**  
בנימין בן חסיה אלדד בן חוה ססיר בת עליזה לילך בת עליזה

**לירושלמי**  
אסף בן חיה רועי בן דייה אלעד בן ענה אלדד בן יודנה

**לירושלמי**  
שלמה בן ג'ון סניגלית בת חנה חן בן חיה שמעון בן יילנדה יואב בן חנה



# סיפור לשבת

הרב צבי נקר

## שלא תצטרך לבקש טובות

ולאחר כמה שעות שוחררה.

זו בדיוק הדמות עליה מצביעים ילדי כל לילה, במשך שלושה חודשים, קבעה. מבית החולים היא נסעה שוב לביתו של הרב כדורי. השעות היו כבר לאחר קבלת קהל, אבל היא שפכה את ליבה בדמעות לפני הגבאים. הגבאי הלך לשאול את הרב לגבי האישה המחכה בחוץ, והרבה כדורי הנהן בראשו, בחיוך עדין: 'בוודאי שתכניס אותה כעת, אני מחכה לה כבר זמן רב...'

האישה נכנסה אל הקודש פנימה, ועוד טרם הספיקה לומר מילה וחצי מילה, פנה אליה זקן המקובלים ואמר: לילדיי יש צער עצום. אף אחד לא אומר עליהם קדיש והם לא זכו לקיים מצוות. תשלמי לשלושה יהודים שיאמרו קדיש עליהם, קדיש על כל ילד, וכך תהיה להם מנוחה שלימה.

**"האשה הביטה בתמונת הרב וצנחה על מקומה והתעלפה..."**

האישה נעתקה ממקומה. היא לא הספיקה לדבר וכבר ענה לה הצדיק את הכל. היא שבה לביתה ועשתה כדברי הרב. שלושה אנשים החלו לומר קדיש בקביעות על ילדיה, תמורת תשלום סמלי. חודש עבר, האישה שבה לביתו של הרב כדורי כשפניה צוהלות: 'הלילה, חודש בדיוק אחר תחילת אמירת הקדיש, ראיתי בחלומי את שלושת ילדיה רוקדים כשפניהם שמחות ומביעות תודה', אמרה בדמעות של אושר ושמחה.

כל זמן שאדם חי, הוא יכול לקיים מצוות ולשנות את כל מצבו בעולם האמת.

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

ללא הרף, והלכה לערוך קניות במרכול שבקיבוץ. בצר לה, שחה לבעל המרכול על חלומה הנשנה מידי לילה ומטריף את נפשה. בעל המרכול שמע את תיאורה והפתיע בשאלה 'כיצד נראה אותו איש זקן בחלום?' האשה החלה לתאר דמות כפופה על מקל, זקן ארוך ומצהיב, גלימה עוטפת גופו ומתחתיה תרבוש חבוש על ראשו. בעל המרכול הרהר קמעה והשיב: 'אני לא בטוח במאה אחוז, אבל אומרים שבירושלים ישנו צדיק בשם הרב יצחק כדורי, והוא מקובל גדול. נראה לי שאם החלום שלך אמת, אליו מתכוונים הילדים. סעי לירושלים, קבלי ברכה. לכל היותר הפסדת יום נסיעה.'

אותה אישה שלא הכירה את הדת ואף לא רבנים, הסכימה לנסות. מיד בבוקר למחרת, השכימה ונסעה לירושלים, שם שאלה את העוברים ושבים כיצד להגיע לביתו של זקן המקובלים רבי יצחק כדורי. בכניסתה לבית הרב, פגשה האשה באחד המשמשים וביקשה בקשה תמוהה 'האם אני יכולה לראות תמונה כיצד נראה הרב?' המשמש לא הבין, אם הגעת לקבל ברכה, מה משנה איך נראה הרב. אך למרות הכל, הלך המשמש והביא לה תמונה של הרב כדורי. האשה הביטה בתמונת הרב ו... צנחה על מקומה והתעלפה. סערה אדירה התחוללה במקום, ניידת טיפול נמרץ הגיעה בבהלה, אנשי מד"א החלו להשיב את רוחה ולטפל בדופק ובלחץ הדם שהשתוללו כמטורפים. היא פונתה לבית החולים, שם ערכו לה בדיקות שיגילו כי אין זו אלא התרגשות מוגזמת,

נהוג ומקובל לכנות אדם מת בשם "נפטר" מלשון 'פטור', לפי שעד עתה היה יכול לקיים מצוות, אך כעת פטור הוא מכל המצוות. על כן עלינו תמיד לזכור כי לא יחיה האדם לעולם ויגיע היום בו ישוב לעולם האמת, עולם הנצח, שם יקבל את שכרו על כל מעשיו בעולם הזה.

מעשה מרטיט סיפר ג'ד שכטמן בארגון 'הידברות':

היה זה לפני כמה שנים. בתקשורת הודיעו על טרגדיה נוראה שאירעה בכבישי הארץ, תאונת דרכים מחרידה שנגמרה באסון נורא. שלושה ילדים קטנים, בנים להורים גרושים, שנסעו לשבת אל אביהם במרכז הארץ, לא שבו עוד לאמם, המתגוררת בקיבוץ בצפון הארץ. ההלוויה היתה קשה עד למאוד, האם קברה את שלושת ילדיה, ה' יצילנו.

אך בזה לא תם הסיפור הנורא. מאז פטירתם, לילה אחר לילה, היו הם מגיעים בחלום אל אמם כשהם נראים בצורות זועתיות ומחרידות עד למאוד. הם מנסים לומר לה משהו, אך הם לא יכולים לדבר הדבר היחיד שהיא הבינה היה: שלושת ילדיה הצביעו על תמונה של אדם זקן מאוד, כפוף קומה עם זקן ארוך מצהיב, כמתחננים שתלך אליו.

כך חוזר החלום באופן מבהיל ונורא לילה אחר לילה ללא הרף, והאם שלא היתה שומרת תורה ומצוות התהפכה על מיטתה וחירתה שהסיוטים האלה יעזבו אותה. היא לא הכירה בכך שהאדם לא מת, ורק עובר לעולם האמת.

בוקר אחד, התעוררה האם אחר לילה מסויט ומבהיל מאותו חלום ששב על עצמו

**רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריכם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!**

**חייגו עכשיו:**

**03-61-50-203**

\*ההפצה הינה במחיר סמלי



## הגדה של פסח

**א.** אף הנשים חייבות בסיפור יציאת מצרים. ואם אינן יכולות לקרא בפיהן, ישמעו מפי האנשים וישו און להבין ענין יציאת מצרים. ואם אינה מבינה בלשון הקודש, צריך לתרגם לה בלע"ז.

**ב.** מצות עשה מן התורה להגיד לבני ולבנותיו, ולהרחיב הדבור בספור יציאת מצרים, כמו שנאמר (שמות יג, ה) והגדת לבנך. ואפילו אם אינן יודעים לשאול, ילמדם כפי דעתם, ולא דוקא בנו אלא עם כל בריה. אלא שהבן קודם. ועיקר המצוה בבן שלא הגיע למצות, כל שיועד ומבין בסיפור יציאת מצרים. ולפי דעתו של בן אביו מלמדו.

**ג.** וקורא כל ההגדה בשמחה והתלהבות. וראוי לספר במדרשי אגדה בדברים המושכים לבות השומעים, ולספר את חסדי ה' יתברך עמנו. ונאמר בזוהר הקדוש (פרשת בא): כל אדם המספר ביציאת מצרים בליל פסח ושמח בסיפור ההוא, עתיד הוא לשמוח עם השכינה בעולם הבא, והקדוש ברוך הוא שמח בסיפור ההוא, ובאותה השעה מקבץ הקדוש ברוך הוא את כל הפמליא של מעלה ואומר להם, לכו ושמעו את הסיפור של השבח שלי שמספרים אותו בני, ושמחים ישועתי. ואז כל מלאכי השרת מתקבצים ומתחברים עם ישראל ושומעים סיפור השבח ששמחים בשמחת הגאולה של אדונם בורא העולם, ואז באים ומודים להקב"ה על כל אלו הנסים והגבורות, ומודים לו על העם הקדוש שיש לו בארץ ששמחים בשמחת ישועת הקדוש ברוך, ואז נתוסף להשם יתברך כח וגבורה למעלה, וכמאמר הפסוק: "אשרי העם שככה לו". ונאמר: "תנו עוז לאלהים על ישראל גאותו ועוזו בשחקים". וכו'. לזאת החלש יאמר גבור אני, לספר ביציאת מצרים כי ה' הטובה עליו, ולא ימהר בהגדה כדי לסיימה, וכל שכן שלא יבלע תיבות ואותיות ממנה, דבלע מצה יצא אמרו, אבל לא בלע הגדה. (חזון עובדיה עמ' נו)

**ד.** ועיקר המצוה בליל הסדר היא מצות "והגדת לבנך" לספר על הנסים והנפלאות שנעשו לאבותינו במצרים, וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח. כי זו ההזדמנות להחזיר בלב הבנים והנכדים את האמונה כבר מקטנות, כחצים ביד גבור כן בני הנעורים. כמו חץ שכל עוד הוא בידו יכול לכוון את החץ לאיזה כיוון שירצה, אבל אחר שהחץ יצא מידו אינו יכול להתחרט ולכוונו לכיוון אחר. כך בחינוך הבנים כל עוד שהבן קטן ברשותו יכול לכוונו לכיוון אליו הוא רוצה, אבל כשיצא מידו, כשגדל ונעשה לאיש, כבר אין שליטה לכוונו להיכן שרוצה. (ילקוט יוסף ח"ג עמ' ז)

**ה.** ואשר על כן, מנהג חשוב שכל בעל בית שמעביר את הסדר, שיקרא או שישמע דרשות בעניני השיעבוד עשרת המכות ויציאת מצרים, סיפורים ומשלים שקשורים להגדה שמוזקים את האמונה, ויכין את הדברים לומר לבני ביתו שיתקבלו הדברים על בניו. וכן יכול לעשות חידונים נושאי פרסים, להשים כוסית לכל ילד ועל כל תשובה להשים עדש. וכיוצא בזה. יש שמרחיבים בסיפור יציאת מצרים בין כל כמה קטעים בהגדה וכן נהג מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל, ויש שמרחיבים בשעת הסעודה, ויש לאחר הסעודה. והכל לפי הצבור ולפי הזמן. ותן לחכם ויחכם עוה.

**ו.** וכבר דרשו חז"ל את הפסוק (שמות טו, יא), נורא תהילת עושה פלא. אראה (לעתיד לבא) לבנים מה שלא הראתי לאבות. שנאמר (מכילתא, טו) כימי צאתך מארץ מצרים הראנו נפלאות. נ' פלאות. במהרה בימינו אמנ!

## אכילת מצה

**א.** יקח המצות כסדר שהניחם, הפרוסה בין שתי השלימות, ויאחזם בידו ויברך המוציא ועל אכילת מצה. ונוהגים שאחר שמברך המוציא, שומט המצה השלישית מידו ונשארת בידו העליונה עם הפרוסה, ומברך על אכילת מצה, ובוצע מהשלימה העליונה ומן הפרוסה משתייהן ביחד, כזית (27 גרם) מכל אחד, ויטבלם במלח, ויאכלם בהיסבה ביחד. ואם אינו יכול לאכול משני הכזיתים ביחד, יאכל של המוציא תחלה שהיא השלימה העליונה, ואחר כך של אכילת מצה, היא הפרוסה. ובדיעבד אם אכל כזית אחד יצא. ובמקום קצת צער די אף לכתחלה בכזית אחת.

**ב.** וכן אם בני ביתו מרובים, ואין מספיק לחלק לכל אחד מהם שני כזיתים ממצות הסדר, יכול לתת להם אחר שנגמרה חלוקת הפרוסה, ממצה שמורה אחרת אשר מחוץ לשלחן, ואז די בכזית אחד בריוח לכל אחד.

**ג.** אסור לאכול עם המצה עוד מאכל אחר, ביחד, משום שהטעם של המאכל האחר מבטל את הטעם של המצה.

**ד.** מי שאינו בקו הבריאות וקשה עליו לאכול המצה לבדה רשאי לטבל המצה ביין או בשאר מי פירות, או בתבשיל, אף לכתחלה.

**ה.** אין יוצאים ידי חובה במצה מבושלת, ומי שאינו בקו הבריאות וקשה לו לאכול המצה לבדה, רשאי לטבל המצה בתוך צלחת מרק, או בתוך כוס קפה ותה חמים, אפילו שהיד סולדת בהם, שמעיקר הדין כלי שני אינו מבשל אפילו כשהיד סולדת בו. ובמקום צורך אין להחמיר.

## הלכות ליל הסדר

**א.** צריך שיכין כל צרכי ליל הסדר מבעוד יום, וגם יהיה השלחן ערוך כבר מבעוד יום, ויפרוס מפה יפה על השלחן, ויסדר מקום שיהיו מוזמנים לפניו כל צרכי הסדר, המצות והכרפס והמרור והחרוסת ומי המלח לטבילת הכרפס, ושאר הדברים הנצרכים. כדי להתחיל את הסדר מיד בתחילת הלילה, כאשר חוזרים מבית הכנסת. ואמנם אין הכרח שכל הדברים יהיו מונחים כבר על השלחן, שלפעמים אין מקום בשלחן, או שמטעמי נוחות מעדיפים להביא כל דבר בזמנו, לכן די שיכינו את החרוסת והמי מלח, וכן שידיוח ויבדקו היטב את עלי הכרפס והמרור קודם הלילה, באופן שהכל יהיה מתוקן לסעודת החג. ועל כל פנים לא יעשה מחלוקת וכעס בעבור זה, כי בעבור השלום והשלחה ירויח למעלה מן הכל. ובפרט בלילה קדוש זה שצריך להראות גילה ושמחה מבלי שום לב רגז. (ילקוט יוסף סי' תעב ס"א)

**ב.** נהגו ישראל קדושים לפאר ולקשט את שלחן ליל הסדר בכלים יקרים ונאים, והכל לכבוד הלילה הגדול הזה. וכשם שיפאר וישבח, כך גם ינהגו עימו בעולם הבא וגן עדן, והוא מסוגל לעושר ושתתקבל תפילתו.

**ג.** בזמנינו יש לקנות מרור (חסה) וכרפס (סלרי) בגידול מיוחד בחממות, שאין בו חשש תולעים, ואף עלי פי כן ישטוף אותם במים, וטוב לעיין בהם ולבודקם עד כמה שאפשר. ולכתחלה יש להדר אחר הכרפס, מפני שיש טעמים רבים לאכילתו, אולם אם אינו מוצא כרפס או שאין לו מי שבידקנו כראוי, יקח אחד משאר ירקות. (עמ' לג) ויש מאחינו האשכנזים שנוהגים ליקח תפוחי אדמה.

**ד.** יכין את היין, המצות, הכרפס והמרור מבעוד יום, שיהא כמות מספקת לכל המסובין.

**ה.** יש נוהגין להכין את כזיתות המצות (מעיקר הדין 4 כזיתות לכל אחד) והמרור (2 כזיתות לכל אחד) בשקיות מוכנות בערב פסח, מלבד עורך הסדר ושאר המסובין האוכלים מהמצות שבקערת הסדר. והוא מנהג טוב. והכל לפי הזמן והענין. וישקול כזית מצה בריוח (30 גרם), כדי שיהא כזית (27 גרם) מצה בתוך מעיו, חוץ ממה שנשאר בתוך פיו בין השינים והחניכים.

**ו.** טוב שהילדים ישנו בערב פסח ביום, בכדי שיוכלו להשאר רעננים בכל הסדר, ויקיימו בהם מצות והגדת לבנך.

## מצוות הסיבה

**א.** לכתחלה יש להסב על גבי כרים וכסתות בצורה נוחה ודרך חירות, אולם מי שאין לו, יסב על גבי הספסל וכדומה. וכשמנצאים רבים ואין מקומות ישיבה, או כרים להסב עליהם, אפילו אם נשענים אחד על ברכי חברו, מקיימים בזה מצות היסבה. (ילקוט יוסף ח"ג עמ' קט)

**ב.** היסבה מעכבת גם בזמן הזה לדעת מרן השלחן ערוך, ולכן אם לא היסב צריך לחזור ולשתות או לאכול בהיסבה.

**ג.** דברים הצריכים היסבה לעיכוב: א. שתיית ארבע כוסות. ב. אכילת המצה. ג. כריכת המצה עם המרור (אם רוצה יחזור להסב). ד. האפיקומן.

**ד.** הנשים שלא היסבו, וכן איש שאינו בקו הבריאות, וקשה עליו מאוד לחזור ולשתות בהיסבה, יכולים להקל שלא לחזור ולשתות. (ילקוט יוסף ח"ג עמ' קכח)

**ה.** ההיסבה צריכה להיות בצד שמאל. ואם הסב בצד ימין כאילו לא הסב כלל. ו. איסור יד יסב על שמאל כל אדם. ובדיעבד אם היסב בימין יצא.

**ז.** ראוי לעמוד על המשמר לזכור ולהזכיר את אחרים בהיסבה, מפני שאין אנו רגילים בה כל ימות השנה. (חזון עובדיה עמ' ט)

## ארבעה כוסות

**א.** אחד אנשים ואחד נשים חייבים בארבע כוסות, ומצוה לתת יין לפני התינוקות שהגיעו לחינוך לחנכם במצות ארבע כוסות, אולם אין צריך רביעית. וגם ימזגו אותם במים. והגיעו לחינוך לענין זה, הוא כל שמבינים מה שמספרים בהגדה ובספור יציאת מצרים.

**ב.** הקידוש נוהגים לאומרו מעומד, וכשמסיים הקידוש יושב ומיסב ושותה מכוס הקידוש.

**ג.** שיעור הכוס 81 גרם, וישתה לכתחלה כל הכוס, ובדיעבד אם שתה רובו יצא. ואם הכוס גדול ביותר, לכתחלה ישתה רוב הכוס, ואם שתה רביעית יצא.

**ד.** כל בני הבית צריכים להקשיב אל הקידוש, ושומע ומשמיע יכוונו לצאת ולהוציא ידי חובה, ולא יענו "ברוך הוא וברוך שמו", וכ"ש שלא ידברו שאר דיבורים אלא "אמן", שהיא מכלל הברכה, ולא יותר. והטעם לזה מפני שדין השומע ברכה מחבירו ומתכוין לצאת ידי חובה, כאילו שמברך עצמו.

**ה.** מי שהיה רעב מותר לאכול אחר הקידוש פירות ואורז, אך לא ימלא כרסו מהם. ומצה עשירה או מצה מבושלת רשאי לאכול עד חמישים גרם, אבל יותר משיעור זה אין לאכול, כדי שיוכל לאכול מצת מצוה לחיבתו.

**ו.** מצוה לחלק לתינוקות קליות ואגוזים, בליל פסח קודם עשיית הסדר, וכן מיני מתיקה וכיוצא בזה, כדי שלא יישנו ויראו שינוי וישאלו.

# רגע חושבים

## הרב אליהו רוסתמי

### זהירות מממון

ה', קורה שהוא מחליק, אבל מיד הוא מתחרט ועושה תשובה.

מספר הגר"ל כחלון שליט"א על אדם רחוק מתורה, ובא אצלו נגר ועשה לו ארון מטבח והיה ביניהם ויכוח על "פינישים" (גימור) וכל מיני שטויות, והוא נשאר חייב לנגר 3000 ₪, עברו 10 שנים, והמזמין התחיל להגיע לשיעורים אצל הרב. הרב לא ידע מהענין כלום, ותמיד מי ששומעים אותו ראשון נשמע צודק. לפעמים אתה שומע את הבעל שטוען טענות על אשתו ואתה בוכה עליו, ולמחרת אתה שומע את אשתו ואתה מבין שהיא גרה עם גרגמל (רשע), זה שאתמול בכית איתו על מר גורלו, עכשיו בא לך להדביק לו את הקנה לושט, לכן אסור לשמוע צד א' בלי לשמוע גם צד ב'. בכל מקרה צריך להביא את הדברים לפני בית דין שיפסקו, ואסור להחליט לבד ולתפוס כסף של הצד השני.

האיש שהזמין את המטבח התחיל להגיע לשיעורים חזר בתשובה, ושמע על ענין הגזל כמה חמור, והנשמה התחילה לאותת לו והחליט ללכת לנגר. נכנס אליו ושאל האם "אתה זוכר אותי", אמר לו הנגר, "איך אני אשכח, אני עשר שנים עובר ליד הבית שלך ואתה מקבל סט קללות בכל בוקר, ואתה שואל אם אני זוכר אותך" ה' יצילנו איזה הקפדות יש לאנשים! האם זה שוה לקבל סט קללות עשר שנים בשביל 3000 ₪!

אדם קרוב לעצמו ולכן בפרשה כתוב צו את אהרן, לשון זירוז ובפרט בדבר שיש בו חסרון כיס, הולכים לדין תורה ומה שיפסקו מקבלים, אבל אסור לאדם לפסוק לעצמו.

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתרנו  
להרצאות נוספות בקרו באתר 'שיבת אור דוד'

"צו את אהרן", ופרש רש"י אין 'צו' אלא לשון זירוז. שואל הגאון ר' אליהו לפיאן, את מי מזהירים כאן, את אהרן הכהן שהיה קדוש עליון, וכי צריך לזרז אותו במקום שיש חסרון כיס, וכי לאהרן יש ענין בחתיכת בשר.

אלא בענין כסף כולם צריכים זירוז. היצר הכי אכזרי בעולם זה יצר הממון.

אם עבד אצלך מישהו בנגרות או במסגרות ונראה לך שלא מגיע לו תשלום, והנגר אומר שמגיע לו. יש אנשים שפוסקים לעצמם את הדין. ולא הולכים אצל דיין או בית דין, ואלו דברים חמורים מאד. אסור שאדם יורה היתר לעצמו כי הוא נוגע בדבר.

דיני ממונות קשים ביותר, וכסף הוא מלשון כיסופים, שאדם נכסף אליו, וגם זהב הוא נוטריקון זה-הב!

הגיע אדם אצל ה"חזון איש" ואמר לו "זכיתי בחתן תלמיד חכם וירא שמים". אמר לו החזון איש "יתכן שהוא תלמיד חכם ברוך בכשרונות, אבל ירא שמים מנין לך, האם התערבת אתו בעניני ממון וראית איך הוא מתנהג!"

הזקן גדל לבד, וגם הפאות גדלות לבד, והכיפה עולה עשרה שקלים, אבל גדל ועריות נפשו של אדם מחמדתו ומתאוה להן (חגיגה יא:), אמר החזון איש, יכול להיות שזכית לחתן תלמיד חכם, אבל אל תוסיף לו תואר של ירא שמים עד שתתערב אתו בדיני ממונות, ואז תראה מי הוא! וכמו שכתוב (עירובין סה:): "בשלושה דברים אדם ניכר אם הגון הוא, בכוסו בכיסו ובכעסו", ואומר רש"י בכיסו "כשנושא ונותן עם בני אדם אם באמונה הוא עושה!"

אדם שיש לו יראת שמים לא מחכה ליום כפור כדי לפייס, אם הוא החליק, אז באותו לילה הוא לא יכול לישון, הלב שלו בועט בו, "איך עשיתי דבר כזה", כל בשרו נעשה חידודין, אין צורך לחכות עד יום הכפורים, אדם שהולך בדרכי

## סוד ההצלחה שלך לכל השנה!

בכל שנה מחלק הרב דניאל זר למעל 1,000 משפחות  
'קמחא דפסחא' - כסף לחג הפסח לקניית צרכי החג!

כתב הזוהר הקדוש:

"סוד ההצלחה של האדם כל השנה תלוי בצדקה שהוא נותן  
לעניים לחג הפסח, שחודש ניסן הוא ראש החודשים וכמה  
שואדם נותן צדקה בחודש זה משפיע לו הצלחה לכל השנה"

ניתן לתרום 'קמחא דפסחא' לעניים ע"י ישיבת אור דוד:

להתקשר למשרדי הישיבה  
בטלפון: 03-570-12-12

להכנס לאתר הישיבה  
בכתובת: Rabenu.co.il

לסרוק את הקוד ולתרום און-ליין  
באתר ישיבת אור דוד:

